

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: زهره جلیل پور، ۱۳۹۶

بررسی نماد های حیوانی در قصه های عامیانه ی کهن (بر پایه قصه های صبحی مهتدی و قصه های کوچه ی احمد شاملو)

در سراسر گیتی هزاران داستان و افسانه ی عامیانه بین اقوام و ملل مختلف پراکنده است. قصه های عامیانه جلوه گاه فرهنگ هر ملت است و از آرزوها و تخیلات توده مردم شکل می گیرد. در واقع سرچشمه این قصه ها باورها و آیین‌های آغازین انسان هاست. با توجه به این که اسطوره ها نیز جزئی از فرهنگ هر ملت به شمار می آیند، بنابراین یکی از عناصر سازنده این قصه ها، اسطوره ها هستند و باید گفت هر کدام به نوعی از یک ریشه تغذیه می شوند، اما با سمت و سویی متفاوت. قصه های عامیانه ایرانی از کهن ترین تا متأخرترینشان، از قصه های جن و پری گرفته تا رمانس و داستان های عیاری همگی سرشار از باورهای اسطوره ای اند که شاید گردآوری تمام قصه ها سالیان دراز وقت بخواهد. پراپ عقیده دارد که تمام مواد و مصالح قصه های عوامانه از سی و یک عنصر بیرون نیستند و تمامی تفاوت ها فقط در ظاهر داستان هاست. علاوه بر این در این گونه قصه ها هفت شخصیت به چشم می خورد؛ که تمام خویشکاری ها توسط آن ها انجام می شود که می توان از این شخصیت ها نماد حیوانات را در قصه ها نام برد. در قصه های عامیانه حیوانات با ایفای نقش تمثیلی و نمادین غیر از این که، موجب غنای محتوا و جذابیت داستان ها می شوند، شاعران و نویسندگان از رویکرد تمثیلی نقش آن ها، بیشتر برای تحقق اهداف تعلیمی و اخلاقی سود می جویند. صبحی مهتدی و شاملو از این رهگذر توانسته اند با پندار شخصیت بخشی به حیوانات، ضمن ایجاد شورانگیزی در داستان های خود، پیوند و همبستگی میان انسان نخستین و حیوانات را به هنر تمثیل به تصویر کشیده و در راستای تعالیم اخلاقی خود که با رنگی اسطوره ای تظاهر می یابد به خوبی استفاده نمایند.

کلیدواژه‌ها: کلیدواژه ها: صبحی مهتدی، شاملو، قصه های عامیانه، نمادهای حیوانی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۱۰۱۹۵۲۰۰۷

تاریخ دفاع: ۱۳۹۶/۰۶/۱۳

رشته‌ی تحصیلی: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: سیدعلی رضوانی

M.A. Thesis:

Evaluation of animal symbols in ancient folk tales
(based on tales Sobhi Mohtadi and tales book Kooche
of Shamloo)

Thousands of folk tales and folk tales are scattered throughout the gates between different nations and nations. Folklore tales are the manifestation of the culture of every nation, and is shaped by the aspirations and imaginations of the masses. Indeed, the origins of these stories are the early beliefs and rituals of humans. Given that myths are also part of the culture of each nation, one of the elements of these stories is myths, and one must say that each one feeds on one root, but different from one side to another. Persian folk tales from their earliest and most recent, from fairy tales to poetry to romance and slanderous stories are all full of mythical beliefs that may require the collection of all tales for many years to come. Propp thinks that all the materials of the popular stories are not out of thirty-one elements, and all the differences are only in the appearance of stories. In addition, in these tales, there are seven characters, all of which are done by them, which can be called the animal symbol in the stories. In folk tales of animals, with the role of the allegorical and symbolic, except that it enriches the content and the attractiveness of the stories, poets and writers benefit from their allegorical approach more to fulfill educational and moral goals. Sobhi Mohtadi and Shamloo have thus been able to portray animal and animalistic personality as a source of excitement in their stories, illustrating the link between human beings and animals in the art of paradigm and in line with their ethical teachings, which are manifested by mythical color It can be used well.